

АНТОАН МОРАЛЕС

ПРЕСЛЕДВАНЕ

Превод от испански: Величка Евстатиева, 1997

chitanka.info

Когато фермерът го забеляза, разстоянието бе вече твърде голямо. Освен това се смрачаваше и видимост имаше само на открито. Въпреки това Транк сложи мотиката встрани и не свеждаше очи от горичката, в която току-що хлътна странното същество.

Домът на Транк бе встрани от останалите. Пътят за селото не минаваше през горичката, в която се скри непознатият. Що за птица може да е? Ловец? Едва ли. Някой от селото? Едва ли. Кому ще хрумне да се мотае наоколо, още повече в такива шантави дрехи. Може би... Може би не е тукашен, а?

Чужденец. Тази думичка човъркаше мозъка на фермера, когато метна мотиката на рамо и пое към къщи. Чужденец. Може би се е заблудил из тия пущинаци. Но защо пък ще се крие? Или да е беглец — от ония, дето бягат от правосъдието. Но да е облечен така... И лицето му, толкова странно дори отдалеч...

Транк крачеше по нивата, кучето притичваше подире му. Животното бе някак неспокойно и Транк ходом се наведе да го погали. Чужденец. Да, вероятно чужденец. Може би от онези градски тарикати, които обичат да кривват от пътя и на някоя полянка да се радват на гаджето си... Но ако пък беше така, щеше да се чуе шум на двигател.

Транк се отклони от пътя си да потърси дали не са останали някакви следи. Но после се отказа — в края на краищата, какво му е притрябвало да се меси?

Пое с бързи крачки към дома си, слънцето вече се беше скрило отгатак горичката. Когато пристъпи към портата, внезапно осъзна, че през целия път си е мислел за тайнствения непознат. Влезе в кухнята да си плисне вода и да утоли жаждата си. С мокро лице излезе на двора и хвърли поглед към жена си; тя измърмори нещо като поздрав, но Транк не я чу. Такива одежди... И най-главното: лицето, толкова странно дори отдалеч...

С бързи движения грабна пушката от стената, но след секунда я закачи обратно, без дори да провери дали е заредена. Каква глупост щеше да направи! Какво му влиза в работата кой и защо се крие в гората? Вероятно този странен тип си има някакви причини, освен ако не е съвсем откачен. Сигурно е така: тарикат от града, който е решил да опита с гаджето си как се правят някои работи в лоното на природата.

Пушката остана да си виси в тъмния ъгъл. И все пак... Тази история с любовната разходка не е съвсем убедителна. За миг му се стори, че е решил загадката, но някъде в глъбините на съзнанието му отново проблясна видяното в края на горичката: шантавите одежди и особено лицето, толкова странно дори отдалеч...

Вечеряха мълчаливо. На два пъти жена му го упрекна, че не отговаря на въпросите ѝ. Неочаквано Транк скочи — беше решил на всяка цена да иде в гората.

Отново свали пушката от стената, провери дали е заредена и решително пое към вратата. И точно тогава видя чужденците. Бяха двама. Единият на около петдесетина крачки, другият, в също такива странни одежди, съвсем пред портата.

На мрачната, оловна, почти нощна светлина Транк успя да разгледа ужасното същество внимателно. Настръхна, по тялото му пробягаха тръпки. Да, всичко си беше точно така: овална брадичка, над нея присвити устни, още по-нагоре почти триъгълната изпъкналост на носа, чело... Да, всичко, освен очите. Не, всъщност и очите... И очите си бяха нормални... Но на лицето на това кошмарно същество те бяха САМО ДВЕ!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.